

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟΥΣ πύργους τῶν ὀνείρων ὅλους ρίχνεις
 Καὶ γύρω σου θριάμβους πάντα σπέρνεις.
 Τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς μᾶς δείχνεις
 Καὶ τὸ σκοτάδι ἀπ' τῆ ψυχῆ μας πέρνεις.

Ὡσὰν σκληρὴ βασίλισσα προβαίνεις
 Καὶ στοὺς αἰῶνες διαλαλεῖς τὴ νίκη.
 Παρτοῦ τὰ φωτεινὰ σου τροπαια σταίρεις
 Χάνεται ἐμπρὸς σου τοῦ ἀγνωστοῦ ἡ γρίκη.

Τοῦ ροῦ βαθειὰ τ' ἀπόκρυφα ταράζεις·
 Τρέμει μπροστά σου ἡ φύση, τρέμει,
 Γιατὶ εἶσαι ὁ νικητὴς καὶ τὴ σπαράζεις
 Τυλλογιστὰς τῆς στήν τραγῆ σου ἀρέμει.

Χιτίζεις ἐδῶ κ' ἐκεῖ γερὰ γκρεμίζεις·
 Κόσμον καὶ κούρην στοὺς παλιὸς ἀπλώνεις.
 Μαζὴ ζῶν καὶ θάνατο χαρίζεις
 Στὸ κράϊος σου, ποῦ χρόνια θεμελιώνεις.

Πιστὸς ὁ κόσμος σκλάβος σου ἀπομένει
 Καὶ θέλει ὁ ροῦς νὰ τοῦσαι κυβερνήτηρα.
 Εἶσαι ἡ θεὰ στῆς γνώσης τὰ τεμένη
 Ἐσὺ, ἡ σκληρὴ τοῦ ὀνείρου καταλύτρα!

Ἀρήσυχῃ εἶσαι καὶ σ' ἀρέσει ἡ πάλῃ,
 Σὰν κάθε ἀπόκρυφο τῆς φύσης νόμο
 Ζητᾶς. Ἡ δύναμή σου εἶναι μεγάλη
 Κι' ὅλο νικᾶς. Ὅλα σ' ἀνοίγουν δρόμο.

Μεσ' ἀπὸ ρεῖπια ποῦ γελοῦν στὸ χρόνο,
 Φωτόλουστη μᾶς βγάρεις τὴν ἀλήθεια.
 Μὰ καὶ — κατὰρα τρομερὴ — τὸν πόνο
 Μαζὴ τῆς μᾶς φωλιάζεις μες στὰ στήθια.

ὦ Ἐπιστήμη! ὁ ροῦς σὲ λαχταράει
 Σὰν ροιῶθει οὐ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ψέμα.
 Μὰ ἐνῶ, τραγῆ θεά, σὲ προσκυνάει
 Ποτίζεις τὴ ζωὴ μὲ δάκρυ κ' αἷμα.

Καὶ σὰν καταραμένοι ἀπὸ τὴ Μοῖρα
 Δεδόμαστε σ' ἐσὲ κι' ὅλο ζητοῦμε,
 Τοῦ μαρτυρίου φορῶντας τὴν πορφύρα
 Στὸ Γολγοθᾶ τῆς γνώσης ν' ἀνεβοῦμε.